

۴۶- دعا هنگام بیماری، اندوه و یا گرفتاری

دعای پانزده صحیفه سجادیه کامله

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ مَا لَمْ أَزَلْ أَتَصَرَّفُ فِيهِ مِنْ سَلَامَةٍ بَدَنِي، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ مَا أَحَدَّثْتَ بِي مِنْ عِلَّةٍ فِي جَسَدِي خَدَوْنَا تُو رَا سِپَاس بَر تَنَدَرَسْتِي بَدَنَم كَه پِیوستَه از آن بَرخوردار بودم و تُو رَا سِپَاس بَر بيماری و مرضی که در جِسمم پدید آوردی.

فَمَا أَدْرِي، يَا إِلَهِي، أَيُّ الْحَالَيْنِ أَحَقُّ بِالشُّكْرِ لَكَ؟ وَأَيُّ الْوَقْتَيْنِ أَوْلَىٰ بِالْحَمْدِ لَكَ؟

ای خدای من! کدام یک از این دو حال، برای سپاس‌گزاری به درگاهت سزاوارتر و کدام یک از این دو وقت، برای سپاس و ثنا به پیشگاهت شایسته‌تر است؟

أَوْفَتْ الصِّحَّةَ الَّتِي هَنَأْتَنِي فِيهَا طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ، وَنَشَّطْتَنِي بِهَا لِابْتِغَاءِ مَرْضَاتِكَ وَفَضْلِكَ، وَقَوَّيْتَنِي مَعَهَا عَلَىٰ مَا وَقَفْتَنِي لَهُ مِنْ طَاعَتِكَ،

آیا زمان سلامت که روزی‌های پاکیزه‌ات را در آن برایم گوارا فرمودی و به سبب آن برای به دست آوردن خشنودی و احسانت به من نشاط دادی؛ و مرا همراه آن، بر آنچه که از اطاعتت توفیق دادی، نیرو بخشیدی؟

أَمْ وَقْتُ الْعِلَّةِ الَّتِي مَحَصَّتَنِي بِهَا، وَالنِّعَمِ الَّتِي أَحَفَّتَنِي بِهَا، تَخْفِيفًا لِمَا تَقُلُّ عَلَىٰ ظَهْرِي مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَتَطْهِيرًا لِمَا أَنْعَمَسْتُ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ، وَتَنْبِيهًا لِتَنَاوُلِ التَّوْبَةِ، وَتَذْكِيرًا لِمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيمِ النُّعْمَةِ،

یا هنگام بیماری که مرا به وسیله آن از ناخالصی‌ها خالص ساختی و نعمت‌هایی که به من هدیه دادی، برای سبک کردن گناهانی که پشتم را گران و سنگین کرده و پاک کردن زشتی‌هایی که در آن فرو رفته‌ام و آگاهی دادن برای این که توبه را فراگیرم و به یادآوردن نعمت‌های قدیم، برای محو کردن گناهان بزرگ از پرونده‌ام؟

وَفِي خِلَالِ ذَلِكَ مَا كَتَبَ لِي الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكَاةِ الْأَعْمَالِ، مَا لَأَقْلَبُ فِكْرَ فِيهِ، وَلَا لِسَانَ نَطَقَ بِهِ، وَلَا جَارِحَةً تَكَلَّفَتْهُ، بَلْ إِفْضَالًا مِنْكَ عَلَيَّ، وَإِحْسَانًا مِنْ صَنِيعِكَ إِلَيَّ.

و در اثنای آن بیماری، از جمله تحفه‌هایی که به من عنایت کردی این است که فرشتگان نویسنده بر عهده من اعمال پاکیزه‌ای نوشتند؛ اعمالی که نه دلی در آن فکر کرده و نه زبانی به آن گویا شده و نه عضوی در انجامش رنج برده؛ بلکه بخششی از جانب تو بر من و احسانی از ساخته تو به سوی من بود.

اللَّهُمَّ فَصَلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَا رَضِيَتْ لِي، وَيَسِّرْ لِي مَا أَحَلَّتْ بِي، وَطَهِّرْنِي مِنْ دَنَسٍ مَا أَسْلَفْتُ،
وَأَمْحُ عَنِّي شَرًّا مَا قَدَّمْتُ، وَأَوْجِدْنِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ، وَأَذِقْنِي بَرْدَ السَّلَامَةِ، وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عِلَّتِي إِلَى عَفْوِكَ،
وَمُنْتَحَوِي عَنْ صَرَعَتِي إِلَى تَجَاوُزِكَ، وَخَلَاصِي مِنْ كَرْبِي إِلَى رَوْحِكَ، وَسَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ الشُّدَّةِ إِلَى فَرَجِكَ،

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و آنچه را برایم پسندیده‌ای محبوب من ساز و آنچه را بر من وارد کرده‌ای
آسان کن و از آلودگی اعمال زشتی که در گذشته انجام داده‌ام پاکم فرما و شرّ آنچه که پیش از این مرتکب
شده‌ام، از صفحه وجودم محو کن؛ و از شیرینی عافیت کامیابم ساز و گوارایی تندرستی را به من بچشان؛ و راه
بیرون رفتن از بیماری‌ام را به سوی بخشش و عفو و جابه‌جا شدنم را از بستر بیماری به جانب گذشتت و
نجاتم را از اندوهم به عرصه رحمتت و تندرستی‌ام را از این دشواری به دایره گشایشت، قرار ده.

إِنَّكَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ، الْمُتَطَوِّلُ بِالِامْتِنَانِ، الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

همانا تو نیک رفتار به احسان و عطاکننده به نعمتی، بسیار بخشنده و بزرگواری؛ دارای عظمت بزرگواری.